Prima instanță: Judecătoria Drochi, sediul Central (judecător V. Robu)
Dosarul nr.2rc-29/25 (2-25027589-03-2rc-10042025)

C U R T E A D E A P E L NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

25 august 2025 mun. Bălţi

în componența:
Președintele completului, judecător Radu Holban
Judecătorii Svetlana Ghercavii; Cristina Prisacari

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de SRL „Agrogevia-Sem” reprezentat de Luncaru Vasile,

în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Biovithum” către SRL „Agrogevia-Sem”, Brînză Victor cu privire la confirmarea tranzacţiei de mediere şi eliberarea titlului de executare silită,

împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 martie 2025, -

c o n s t a t ă :

Reclamantul SRL „Biovithum” a depus o cerere de chemare în judecată în Judecătoria Drochia sediul Central cu privire la confirmarea tranzacţiei de mediere şi eliberarea titlului de executare silită.

În motivarea cererii reclamantul SRL „Biovithum” a indicat că, la data de 13.12.2024 în cadrul Biroului Individual al Mediatorului Bolfosu Igor, a fost încheiată tranzacția de împăcare între SRL „Biovithum” în calitate de creditor și debitorii SRL „Agrogevia-Sem” și Brînză Victor, în vederea soluționării litigiului privind încasarea sumei, urmărind scopul de a preveni un proces civil.

Potrivit tranzacției de împăcare prin mediere, părțile au agreat să soluționeze disputa comercială intervenită în urma neonorării obligațiunilor de plată care survin din contractul de vânzare-cumpărare nr.104-2024 din 07.05.2024 și contractul de vânzare-cumpărare nr. 119-2024 din 26.06.2024, potrivit căruia SRL „Agrogevia-Sem” și fidejusorul Brînză Victor, nu și-au onorat integral obligațiile de plată pentru mărfurile recepționate. Raporturile juridice și confirmarea recepționării mărfurilor de către SRL „Agrogevia-Sem” sunt confirmate prin factura fiscală nr. EAO 000419053 din

07.05.2024 în sumă de 254000 lei și factura fiscală nr. EAP000538506 din 26.06.2024 în sumă de 70000 lei.

Conform pct. 2.2 din Acordul/Tranzacția de mediere, creditorul SRL „Biovithum” a renunțat la intenția de a înainta o cerere de chemare în judecată pe marginea disputei comerciale ce reiese din raporturile juridice enunțate supra cu condiția executării corespunzătoare a obligațiilor de plată stabilite în prezenta tranzacție. Conform pct.3.2 al Acordului nominalizat cu semnarea prezentei Tranzacții, partea 2 SRL „Agrogevia-Sem” și/sau Brînză Victor se obligă să stingă în favoarea SRL „Biovithum” datoria în sumă de 309000 lei.

Totodată, părțile au stabilit expres că în cazul în care SRL „Agrogevia-Sem” sau Brînză Victor nu va respecta termenii de plată, atunci SRL „Biovithum” este în drept să declare imediat scadența întregii datorii și să încaseze o penalitate compensatorie în mărime fixă de 150000 lei.

Conform pct. 3.2 datoria în sumă de 309000 lei urma să fie achitată în sumă de 50 000 lei până la 12.01.2025, suma de 80000 lei până la 12.02.2025, suma de 80000 lei până la 12.03.2025, suma de 99000 lei până la 15.10.2025.

Menționează reclamantul, că până la data depunerii prezentei cereri, în scopul executării condițiilor stabilite în tranzacție, debitorul a efectuat o singură achitare în sumă de 5000 lei la data de 10.01.2025 și a efectuat un retur de bunuri în valoare de 18000 lei, în total suma de 23000 lei, încălcând în acest sens, termenul suplimentar oferit de creditor pentru soluționarea amiabilă a litigiului.

Prin urmare, datoria restantă la data perfectării prezentei cereri este de 286000 lei. În baza art. 33, art. 39 alin.(4) al Legii cu privire la mediere nr. 137, art. 487 alin. (1), art. 488-490 Cod de procedură civilă, solicită admiterea cererii, confirmarea tranzacției privind încasarea sumei datorate din contul debitorilor solidar, în mărime de 436000 lei, formată din suma datoriei în mărime de 286000 lei și penalitatea în sumă de 150000 lei cu eliberarea titlului executoriu.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 martie 2025 s-a admis cererea înaintată de SRL „Biovithum” către SRL „Agrogevia-Sem”, Brînză Victor cu privire la confirmarea tranzacţiei de mediere şi eliberarea titlului de executare silită.

S-a confirmat tranzacția de împăcare prin mediere din 13.12.2024, încheiată între SRL „Biovithum” și SRL „Agrogevia-Sem”, Brînză Victor, contrasemnată de mediatorul Bolfosu Igor, cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei.

A fost eliberat titlu executoriu cu privire la executarea silită a tranzacției de împăcare prin mediere din 13 decembrie 2024 cu privire la încasarea în mod solidar de la SRL

„Agrogevia-Sem”, Brînză Victor, a datoriei în mărime de 436000 lei în beneficiul SRL „Biovithum”.

Solicitarea recurentului:

La 3 aprilie 2025 reprezentatul SRL „Agrogevia-Sem” Luncaru Vasile a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul central din 19 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 CPC, care statuează expres că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 19 martie 2025, recepționată de reprezentantul recurentului la 31 martie 2025, iar la 3 aprilie 2025, a fost contestată cu recurs, prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, pe tranzacţia de împăcare (prin mediere) din 13.12.2024, prezentată de către intimatul/reclamant lipseşte ştampila mediatorului Bolfosu Igor, ceea ce trezeşte dubii asupra valabilităţii acestui act juridic, după formă şi conţinut, circumstanţă neelucidată de către instanţa de fond.

La fel, potrivit cererii privind confirmarea tranzacţiei de mediere şi a anexelor la aceasta constată că: „*părţile au agreat să soluţioneze disputa comercială intervenită în urma neonorării obligaţiunilor de plată care survin din contractul de vânzare-cumpărare nr. 104-2024 din 07.05.2024 şi contractul de vânzare-cumpărare nr. 119-2024 din 26.06.2024, potrivit căruia SRL „Agrogevia-Sem” şi fidejusorul Brînză Victor, nu şi-au onorat integral obligaţiile de plată pentru mărfurile recepţionate*

Însă nu a fost prezentat instanţei contractul de vânzare-cumpărare nr. 104-2024 din 07.05.2024 şi contractul de vânzare-cumpărare nr. 119-2024 din 26.06.2024, potrivit căruia SRL „Agrogevia-Sem” şi fideiusorul Brînză Victor, nu şi-au onorat integral obligaţiile de plată pentru mărfurile recepţionate.

În asemenea circumstanţe instanţa de fond în lipsa acestor contracte, era în imposibilitate de a stabili raportul juridic generator al acestei obligaţiuni, respectiv în genere nu a fost posibil de determinat obiectul tranzacţiei din 13.12.2024, pe motiv că la materialele cauzei nu au fost prezentate aceste contracte care ar confirma pretenţia SRL „Biovithum”, or, imposibilitatea determinării obiectului tranzactiei este echivalentă cu lipsa acestuia.

Necătând la faptul că autorul cererii privind confirmarea tranzacţiei de mediere face trimitere la prevederile art. 488 alin. (2) CPC, însă aceasta nu exonerează reclamantul de a prezenta instanţei izvorul obligaţiunilor pecuniare între părţi, la caz, contractele de

vânzare-cumpărare 104-2024 din 07.05.2024 şi 119-2024 din 26.06.2024 altfel zis să determine obiectul tranzacţiei.

Mai mult ca atât, în toate actele prezentate de către intimat/reclamant instanţei, nu sunt indicaţi toţi semnatarii acestor contracte, fiind indicate doar partea 2 (SRL „Agrogevia-Sem") şi partea 3 (fidejusorul Victor Brînză).

Consideră că este important şi faptul că tranzacţia de împăcare, nu se referă doar la contractele menţionate supra, care sunt obiectul litigiului, dar şi la calcularea unei penalităţi în cazul neachitării în termen a noilor condiţii, precum se indică în tranzacţie.

În astfel de circumstanţe, instanţa de fond nu putea să se expună asupra confirmării tranzacţiei de împăcare, în condiţiile în care părţile s-au obligat să respecte anumite prevederi contractuale, pe care instanţa nu le cunoaşte.

Or, fără examinarea efectivă a contractelor respective, instanţa este în imposibilitate de a constata care este conţinutul condiţiilor contractuale la care se referă părţile.

Cu referire la clauza de la pct.2.4 a tranzacţiei din 13.12.2024, potrivit căreia: „*că în cazul în care SRL „Agrogevia-Sem" sau Brînză Victor nu va respecta termenii de plată, atunci SRL „Biovithum" este în drept să declare imediat scadenţa întregii datorii şi să încaseze o penalitate compensatorie în mărime fixă de 150000 lei*".

Consideră că este lovită de nulitate absolută, ori, această sumă este una abuzivă, nu este clar pe ce perioadă este calculată, din ce provine această penalitate din care contract, fapt ilicit (delict), din care alt act sau fapt susceptibil de a o produce această penalitate, în condiţiile legii, mai mult ca atât nu există nici un act prin care să fi fost declarată scadenţa întregii datorii care să preceadă naşterea dreptului intimatului/reclamant, de a pretinde de la recurent plata cărorva penalităţi.

În concluzie susține că, în circumstanţele expuse supra în coroborare cu prevederile art. 327 alin. (l), 328 alin. (1) şi (2) din Codul Civil actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută). Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

Intimatul SRL „Biovithum" – administrator Bob Ion, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs, cu menținerea fără modificări a încheierii contestate.

Menționează că recurentul invocă eronat lipsa ştampilei mediatorului pe exemplarul anexat la tranzacţia de împăcare. La pct. 5.6 din tranzacţia de împăcare din 13.12.2024,

este prevăzut că: „*Prezentul acord a fost întocmit în 5 exemplare: două pentru Partea 1 - SRL „Biovithum”, şi câte unul pentru Partea 2, Partea 3 si Mediator*.”

Susține că, exemplarul prezentat instanţei este unul dintre cele două exemplare destinate creditorului. La fel, recurentul ignoră faptul că Legea nr. 137/2015 nu condiţionează valabilitatea tranzacţiei de aplicarea unei ştampile, iar codul civil consacră principiul consensualismului, nu al formalismului excesiv.

Cu privire la pretinsa lipsă a contractelor de vânzare-cumpărare intimatul face trimitere la art. 488 alin. (2) CPC, lista actelor obligatorii care trebuie anexate la cererea de confirmare este exhaustiv prevăzută de lege: a) tranzacţia în original; b) convenţia de mediere, dacă a fost încheiată; c) PV privind încetarea medierii; d) după caz, acte ce atestă executarea parţială; e) dovada achitării taxei de stat.

Invocă că, SRL „Biovithum” a anexat toate actele prevăzute expres de normă, plus acte suplimentare privind executarea parţială, la caz, obiectul creanţei este determinabil chiar din conţinutul tranzacţiei, fiind descris expres şi susţinut prin facturi indicate cu număr, sumă şi dată. Recurentul confundă scopul confirmării cu o procedură probatorie, care este specifică procesului contencios.

Cu privire la clauza penalităţii de 150 000 lei menționează intimatul prevederile stipulate la pct. 2.4 din tranzacţia de împăcare, unde este prevăzut că: „*În cazul în care Partea 2 sau Partea 3 nu va respecta termenii de plată, SRL „Biovithum” este în drept să declare scadenţa anticipată si să încaseze o penalitate compensatorie fixă de 150 000 lei*.”

Această clauză a fost negociată şi agreată de părţi, reflectă riscurile comerciale acceptate voluntar de debitor, are un caracter compensatoriu, nu punitiv, este perfect determinabilă şi raportată la întârzierea prelungită.

Menționează că recurentul face trimitere la art. 327 şi 328 Cod civil, însă în mod eronat, deoarece tranzacţia contestată nu încalcă nici o dispoziţie imperativă a legii, iar pentru validarea actului există dovada acordului părţilor, inclusiv: contractul de mediere din 13.12.2024, anexat prezentei referinţe; factura fiscală nr. AAK4153896 din 13.12.2024, care confirmă că SRL „Agrogevia-Sem” a recepţionat serviciile de mediere şi a fost debitor al obligaţiei de plată; precum și plata onorariului constituie executarea voluntară a contractului, ceea ce exclude orice viciu de consimţământ sau invaliditate.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord conchide că recursul urmează a fi respins cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă „Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.

În condiţiile art. 426 alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă „recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor”.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă „ instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.”

Din materialele cauzei s-a constatat că în urma procesului de mediere şi soluţionării conflictului dintre SRL „Biovithum” și SRL „Agreogevia-Sem” în ceea ce priveşte neonorarea obligațiunilor de plată care survin din contractul de vânzare-cumpărare nr. 119-2024 din 26.06.2024, și contractului de vânzare-cumpărare nr. 104-2024 din 07.05.2024, partea 2- SRL „Agreogevia-Sem” și Partea 3 fidejusorul Brînză Victor nu și-au onorat obligațiile de plată pentru mărfurile recepționate, acumulând o datorie în sumă totală de 309 000 lei.

La 13.12.2024 între SRL „Biovithum” pe de o parte și SRL „Agreogevia-Sem” pe de altă parte, au încheiat Acordul/Tranzacția de împăcare (prin mediere) – mediator Bolfosu Igor.

Astfel, potrivit pct. 1.3 al tranzacției de împăcare (prin mediere), în urma raporturilor contractuale Partea 2 și Partea 3 confirmă că, soldul final al datoriei față de Partea 1, la data semnării tranzacției este în mărime de 309 000 lei (f.d.9).

La pct.2.3. din aceeași tranzacție este stipulat că, Partea 2- SRL „Agreogevia-Sem” și Partea 3 - Brînză Victor, declară că recunoaște în întregime pretențiile înaintate de către SRL „Biovithum” și anume debitorii, recunosc existența datoriei de bază în cuantum de 309 000 lei, ce rezultă din raporturile juridice de vânzare-cumpărare și facturile fiscale nr. EAO 000419053 din 07.05.2024 în sumă de 254 000 lei și factura fiscală nr. EAP000538506 din 26.06.2024 în sumă de 70 000 lei.

Potrivit punctului 2.4. în cazul în care Partea 2 - SRL „Agreogevia-Sem” sau Partea 3 –Brînză Victor, nu va respecta termenii de plată stabiliți la pct.3.2. din prezenta Tranzacție SRL „Biovithum” este în drept să declare imediat scadența întregii datorii și să încaseze o penalitate compensatorie fixă în mărime de 150 000 lei, fiind o clauză esențială la semnarea prezentei tranzacții.

Mai mult la pct.3.2 s-a stabilit că, cu semnarea tranzacției, Partea 2 - SRL „Agreogevia-Sem” și/sau Partea 3 – Brînză Victor se obligă să stingă în favoarea SRL „Biovithum” datoria în sumă de 309 000 lei, după cum urmează: suma de 50 000 lei până

la data de 12.01.2025, suma de 80 000 lei până la data de 12.02.2025, suma de 80 000 lei până la data de 12.03.2025, suma de 99 000 lei până la data de 15.10.2025.

Iar, potrivit pct.5.5 tranzacției de împăcare i se aplică corespunzător toate efectele legii materiale și procedurale reglementate de Legea cu privire la mediere nr.137 din 03.07.2015, Codul civil în vigoare la data semnării actului juridic.

Colegiul reține că la pct. 4.2 al tranzacției de împăcare s-a stabilit că, părțile declară că termenii de achitare convenițți la pct. 3.2 din tranzacție sunt imperativi, expres convenițți și acceptați de către părți, și nu pot fi modificați în mod unilateral sau încălcați de către părți. În cazul în care debitorii vor admite o întârziere de plată mai mare de 3 zile conform termenelor stabilite în acord, întreaga sumă a datoriei devine anticipat scadentă, iar creditorul își rezervă dreptul, și drept urmare, va avea un temei incontestabil de a se adresa instanței de judecată în condițiile Legii cu privire la mediere nr. 137 din 03.07.2015 și prevederilor Codului de procedură civilă, cu o cerere prin care va solicita confirmarea tranzacției și eliberarea titlului executoriu privind încasarea datoriei restante precum și penalitatea compensatorie stabilită la pct. 2.4 în mărime de 150 000 lei.

Aşadar, după cum rezultă din conţinutul Legii cu privire la mediere ,,medierea reprezintă o modalitate de soluţionare alternativă a litigiilor pe cale amiabilă, în cadrul unui proces structurat, flexibil si confidenţial, cu asistenţa unui sau mai multor mediatori”.

Conform art. 9 Cod civil, (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Dispoziţia art. 10 alin. (1) Cod civil indică că, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 1917 alin. (1) din Codul civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti.

În conformitate cu art. 1919 alin. (2), (3) Cod civil, (2) Tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară.

(3) Contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris.

Potrivit art. 1920 alin. (1)-(3) Cod civil, (1) Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat. (2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după: a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie; b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere; c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

În conformitate cu art. 25 alin. (1), (2) din Legea cu privire la mediere nr. 137 din 3 iulie 2015, (1) Litigiile civile cu element de extraneitate pot fi supuse medierii în condiţiile prezentei legi.

(2) În sensul prezentei legi, este cu element de extraneitate un litigiu în care cel puţin una dintre părţi îşi are domiciliul sau sediul în afara Republicii Moldova la data la care: a) părţile au încheiat o convenţie de mediere în condiţiile art. 31; b) părţile au fost obligate, de către instanţa de judecată din statul unde a fost depusă cererea de chemare în judecată, să recurgă la mediere potrivit prevederilor legale ale statului respectiv.

În temeiul art. 32 din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015, (1) Tranzacţia este acordul încheiat de părţi şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părţile consimt asupra soluţionării amiabile a unui litigiu.

(2) Tranzacţia trebuie să corespundă condiţiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative.

(3) Nu se admite includerea în tranzacţie a clauzelor care: a) se referă la drepturi şi obligaţii de care părţile nu pot dispune liber prin tranzacţie; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică şi bunele moravuri; c) sînt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terţe persoane neantrenate în procesul medierii.

Conform art. 33 alin. (1) al Legii menţionate, tranzacţia este obligatorie pentru părţi si se execută benevol în termen de 20 de zile, dacă părţile nu au stabilit altfel”, iar potrivit alin. (2) al articolului respectiv, dacă tranzacţia încheiată în cadrul unui proces de

mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz: confirmată de către instanţa de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă; sau învestită cu formulă executorie de către notar, în condiţiile stabilite de lege, dacă a fost încheiată între persoane juridice.

Potrivit art. 487 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pîrîtului.

Articolul 489 Cod de procedură civilă prevede că, (1) Cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei.

(2) Dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înştiinţîndu-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal.

(3) Judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

Potrivit art. 490 Cod de procedură civilă, (1) În cazul admiterii cererii, judecătorul emite o încheiere privind confirmarea tranzacţiei, în care se indică: a) numărul dosarului şi data eliberării încheierii; b) instanţa, numele şi prenumele judecătorului care a emis încheierea; c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor care au încheiat tranzacţia, domiciliul sau sediul şi, după caz, datele lor bancare, precum şi alte date de contact; d) numele şi prenumele sau denumirea părţii care a solicitat confirmarea tranzacţiei; e) constatările şi concluziile instanţei privind admiterea sau respingerea cererii. f) caracterul executoriu al încheierii rămase definitive; g) termenul şi modul de contestare a încheierii.

(2) Concomitent cu emiterea încheierii prevăzute la alin. (1), judecătorul eliberează şi titlul executoriu, susceptibil de executare silită.

Raportând dispoziţiile normelor sus citate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului cerinţelor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi temeiurile de drept invocate şi aplicabile, Colegiul conchide că aceasta este una corectă.

În speța dedusă judecății, Colegiul reține că temei de adresare a SRL „Biovithum” către SRL „Agrogevia-Sem”, Brînză Victor cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere şi eliberarea titlului de executare silită a servit faptul că debitorii

nu şi-au executat benevol obligaţiile asumate prin Acordul/Tranzacția de împăcare (prin mediere) – mediator Bolfosu Igor.

Pe de altă parte recurentul SRL „Agrogevia-Sem” a invocat că pe tranzacția de împăcare (prin mediere) din 13.12.2024, prezentată de către reclamant/intimat lipsește ștampila mediatorului Bolfosu Igor.

Aici este de menționat că, la referința depusă la cererea de recurs, intimatul a anexat copia Acordului/Tranzacției de împăcare (prin mediere) din 13.12.2024, pe care este aplicată ștampila mediatorului. Prin urmare argumentul recurentului în acest sens urmează a fi respins.

Mai mult, cu referire la argumentul recurentului precum că, lipsește copia contractelor de vânzare-cumpărare nr. 119-2024 din 26.06.2024, și nr. 104-2024 din 07.05.2024, instanța îl va respinge ca nefondat.

Ori, în conformitate cu art. 488 alin. (2) CPC, (2) La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează: a) tranzacţia în original; b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată; c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere; d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei; e) dovada de plată a taxei de stat şi a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

Astfel, din conținutul normei citate, sunt indicate expres actele care urmează a fi anexate la cererea de confirmare a tranzacției de împăcare, fapt care a fost respectat de către SRL „Agrogevia-Sem”.

Totodată, după cum prevede pct. 2.4 al tranzacției, care a fost citat mai sus, de către părți a fost negociată clauza privind încasarea penalității, care de altfel reflectă riscurile comerciale acceptate voluntar de debitor, și are un caracter compensatoriu.

Colegiul civil menţionează că o tranzacţie contravine legii sau încalcă drepturile şi interesele legitime atunci când este realizată în mod fraudulos, în scopuri ilegale sau imorale, când contravine normelor de ordine publică sau când aduce atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale altor persoane sau intereselor statului şi societăţii.

Astfel, Colegiul civil, reţinând că SRL „Agrogevia-Sem” nu a argumentat ce norme imperative au fost încălcate la încheierea tranzacţiei, că ar fi fost indus în eroare la încheierea acesteia sau tranzacţia ascunde un alt acord real, ce drepturi, libertăţi şi interese legitime îi sunt încălcate prin tranzacţia încheiată, apreciază poziţia recurentului ca una declarativă.

În această ordine de idei, Colegiul consideră corectă concluzia instanţei de fond privind întrunirea în speţă a temeiurilor legale pentru confirmarea tranzacţiei de împăcare prin mediere, în contextul în care instanţa a constatat cert, tranzacţia a cărei confirmare se

solicită, este potrivit legii, reflectând dorinţa şi poziţia ambelor păţi la momentul semnării acesteia, de a evita un proces de judecată.

Subsecvent, instanţa de recurs relevă că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Purcell contra Irlandei*, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate şi lipsite de pertinenţă, toate alegaţiile recurentului vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat.

În consecinţă, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că încheierea primei instanţe este una întemeiată şi legală, iar motivele invocate de către recurent fiind lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea instanţei de fond.

Conform art. 428 alin. (1) CPC, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

D e c i d e :

Recursul declarat de SRL „Agrogevia-Sem” reprezentat Luncaru Vasile, se respinge.

Încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 martie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Biovithum” către SRL „Agrogevia-Sem”, Brînză Victor cu privire la confirmarea tranzacţiei de mediere şi eliberarea titlului de executare silită, se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Cristina Prisacari